

Zamyslenia na týždeň po 11. nedeli po Svätej Trojici

Streda 15. august 2018

Piesne: ES č. 615, 243

Text: J 4, 19 – 26

„¹⁹Žena mu povedala: Vidím, Pane, že si prorok. ²⁰Naši otcovia vzývali Boha na tomto vrchu, ale vy hovoríte, že v Jeruzaleme je miesto, kde treba vzývať Boha. ²¹Odpovedaj jej Ježiš: Ver mi, žena, že prichádza hodina, keď ani na tomto vrchu, ani v Jeruzaleme nebudete vzývať Otca. ²²Vy vzývate, čo nepoznáte; my vzývame, čo poznáme; lebo spasenie je zo Židov. ²³Ale prichádza hodina, a už je tu, keď praví ctitelia budú vzývať Otca v duchu a v pravde; veď aj Otec takýchto ctiteľov chce mať. ²⁴Boh je duch, a tí, čo Ho vzývajú, musia Ho vzývať v duchu a v pravde. ²⁵Žena Mu povedala: Viem, že prichádza Mesiáš, ktorý sa volá Kristus; keď Ten príde, oznámi nám všetko. ²⁶Riekol jej Ježiš: Ja som to, ktorý rozprávam s tebou.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

V každom čase a za každých okolností sa veriaci človek môže presvedčať, že Božie slovo je pravdivé a trvá naveky. A to najmä vtedy, keď do života nás ľudí prichádzajú rozličné „búrky a krupobitia“ v podobe zrád a sklamaní zo strany ľudí. Aj dnes – zrána, zvečera či kedykoľvek počas dňa, sa nám toto slovo prihovára svojou zvesťou. Nachádza si nás v čase vrcholiaceho leta a pomaličky sa končiacich letných prázdnin. Užívame si teplo slnečných lúčov a ich hrejivosť. Ale je nám skutočne dobre? Môžeme bez obáv dosvedčiť, že napriek jednému z najkrajších období roka je nám dobre a príjemne aj v našom vnútri – srdci a myslí? Môžeme jednoznačne povedať, že nás neťažá hriech a jeho vina? Určitá bolesť či sklamanie z ľudí alebo okolností? Ak sa takto zamyslíme, možno zistíme, že nám až tak dobre nie je. Že možno je tu predsa niečo, čo nás ťaží. Kde je preto cesta z tohto von? Odpoveď nájdeme v Božom slove, ktoré sa nám dnes ponúka svojou zvesťou. V tomto slove sa Pán Ježiš Kristus prihovára žene Samaritánke. Okrem iného spoločne vedú zaujímavý dialóg ohľadom miesta vzývania Boha. Vzývať Boha na vrchu, ktorý žena spomína, či v Jeruzaleme? Kde je to dobré a správne? Napokon ani tam, ani tam. Pretože nejde ani tak o miesto uctievania, ale – ako jej Pán Ježiš následne hovorí – ide o to, ako Boha, nebeského Otca, uctievať – „v duchu a pravde.“ Lebo ctiteľov, ktorí Boha takto vzývajú, chce mať. Ak ti teda vnútorne nie je dobre, viac či menej si uvedomuješ, že v Tvojom živote je istý hriech a istá vina, Kristus aj Tebe dnes, podobne ako žene Samaritánke, oznamuje riešenie: vzývaj Boha v duchu a pravde. Vzývaj Boha tak, ako si to On praje. Vzývaj Ho v zmocnení Duchom Svätým, a v mene Jeho

Syna Ježiša Krista, ktorý sám je život, cesta ale i pravda. To je východisko, jediné schodné, ktoré ponúka v každom čase i dnes Boží Syn, Ježiš Kristus. Amen.

Modlitba:

Pane Bože, ďakujeme, že sa k Tebe smieme utiekať ako k Tomu, ktorý má v rukách náš život a najlepšie pozná zmýšľanie našich srdc a myslí. Ďakujeme za Tvoje slovo, ktoré je pravdivé a večné. Prosíme Ťa, daj, nech naše rozličné bolesti, sklamania a akákoľvek vina nášho hriechu, nás vždy viac a viac vtáhuju bližšie k Tebe. Vyznávame i dnes, že túžime byť Tvojimi pravými ctiteľmi. Daj, prosíme, aby sme Ťa vzývali v Tvojom Svätom Duchu, ktorý je naším Pomocníkom, Radcom a Utešiteľom. Prosíme, nech všetko naše vzývanie sa deje v mene Pravdy, ktorou je Tvoj Syn a náš Pán Ježiš Kristus. Amen.

Mgr. Iveta Hazdová, námestná farárka v CZ ECAV Chminianske Jakubovany